

- 2) A 2000/78 irányelv 6. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti intézkedés, amely az alapeljárás tárgyát képező rendelet 3. cikkének mintájára nem tartalmazza azon célok pontos felsorolását, amelyek igazolják az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvétől való eltérés lehetőségét. Ugyanakkor az említett 6. cikk (1) bekezdése csak az olyan intézkedések esetében ad lehetőséget az ezen elvtől való eltérésre, amelyeket a szociálpolitika olyan törvényes céljai indokolnak, mint a foglalkoztatáspolitikával, munkaerő-piaci politikával vagy a szakképzési politikával kapcsolatos célok. A nemzeti bíróság feladata meggyőződni arról, hogy az alapeljárás tárgyát képező szabályozás megfelel-e ennek a törvényes célnak, és hogy a nemzeti jogalkotó vagy szabályozó hatóság jogosan vélhette-e úgy, figyelemmel arra a mérlegelési mozgástérre, amellyel a tagállamok a szociálpolitika területén rendelkeznek, hogy a választott eszközök megfelelőek és szükségesek e cél eléréséhez.
- 3) A 2000/78 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése lehetőséget ad a tagállamok számára, hogy nemzeti joguk keretében az életkoron alapuló bánásmódbeli eltérések bizonyos formáiról rendelkezzenek, amennyiben azok valamely törvényes cél által – mint például a foglalkoztatáspolitikai, munkaerő-piaci politika vagy a szakképzési politika – „objektíven és ésszerűen” igazolhatók, és e cél elérésének eszközei megfelelőek és szükségesek. A rendelkezés azt a terhet rója a tagállamokra, hogy az igazolás címén hivatkozott cél törvényes jellegét magasabb bizonyítási küszöb szerint határozzák meg. Nem kell különös jelentőséget tulajdonítani annak a körülménynek, hogy az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében alkalmazott „ésszerűen” kifejezés nem szerepel annak 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjában.

(¹) HL C 283., 2007.11.24.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. március 5-i ítélete – Francia Köztársaság kontra az Európai Unió Tanácsa

(C-479/07. sz. ügy) (¹)

(Megsemmisítés iránti kereset – 809/2007/EK rendelet – Az „eresztőháló” fogalmának meghatározása – Thonaille – Indokolási kötelezettség – Az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elveinek megsértése)

(2009/C 102/09)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Francia Köztársaság (képviselők: E. Belliard, G. de Bergues és A.-L. During meghatalmazottak)

Alperes: az Európai Unió Tanácsa (képviselők: A. De Gregorio Merino, M.-M. Joséphidès és E. Chaboureau meghatalmazottak)

Az alperest támogató beavatkozó: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Nolin, M. van Heezik és M. T. van Rijn meghatalmazottak)

Tárgy

Megsemmisítés iránti kereset – Az eresztőhálókról szóló 894/97/EK, 812/2004/EK és 2187/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2007. június 28-i 809/2007/EK tanácsi rendelet (HL L 182., 1. o.) megsemmisítése – Az „eresztőháló” fogalma – Az olyan rögzített hálók, mint a „thonaille” e fogalom alá sorolása – Az indokolási kötelezettség, valamint az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elveinek megsértése

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.
- 3) Az Európai Közösségek Bizottsága maga viseli saját költségeit.

(¹) HL C 297., 2007.12.8.

A Bíróság (negyedik tanács) 2009. március 5-i ítélete (a Sofiyski gradski sad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Apis-Hristovich EOOD kontra Lakorda AD

(C-545/07. sz. ügy) (¹)

(96/9/EK irányelv – Adatbázisok jogi védelme – Sui generis jog – Valamely adatbázis tartalmának megszerzése, ellenőrzése, illetve előállítás – Kimásolás – Valamely adatbázis tartalmának jelentős része – Elektronikus jogi adatbázis)

(2009/C 102/10)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Sofiyski gradski sad

Az alapeljárás felei

Felperes: Apis-Hristovich EOOD

Alperes: Lakorda AD

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Szófiai városi bíróság – Az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1996., L 77., 20. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 15. kötet, 459. o.) – A kimásolás és a hasznosítás fogalma – Valamely tagállam jogszabályait és ítélkezési gyakorlatát tartalmazó jogi adatbázisok

Rendelkező rész

- 1) Az adatbázisok jogi védelméről szóló, 1996. március 11-i 96/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 7. cikke értelmében vett „végleges”, illetve „ideiglenes átvitel” fogalmának elhatárolása azon a kritériumon alapul, hogy a védett adatbázisból az ezen adatbázis adathordozójától eltérő, valamely más adathordozóra kimásolt elemeket ez utóbbin mennyi ideig tárolták. Az említett 7. cikk értelmében vett – elektronikus adatbázisokból történő – kimásolás megtörténte időpontjának az az időpont tekinthető, amikor az e művelettel érintett elemeket az adatbázist tartalmazó adathordozótól eltérő, másik adathordozón rögzítik. A kimásolás e fogalma független attól, hogy a szóban forgó műveletet végző személynek mi a célja, hogy az így átvitt elemek tartalmát esetleg módosítják-e, illetőleg hogy az érintett adatbázisok szerkezeti felépítését illetően vannak-e esetleg eltérések.

Az a körülmény, hogy valamely előállító védett adatbázisának tartalmát illetően megfigyelhető tárgyi és technikai jellegzetességek szintén megfigyelhetőek valamely másik előállító adatbázisa tartalmánál, arra utaló jelként fogható fel, hogy a 96/9 irányelv értelmében vett kimásolás történt, kivéve ha ezen egybeesés az érintett adatbázisok között végbement átviteltől eltérő tényezőkkel magyarázható. Az a tény, hogy az adatbázis előállítója által a nyilvánosság számára nem hozzáférhető forrásokból megszerzett elemek szintén szerepelnek a másik előállító adatbázisában, önmagában nem elegendő annak bizonyítására, hogy ilyen kimásolás történt, de erre utaló jel lehet.

A két elektronikus adatbázis kezeléséhez alkalmazott számítástechnikai programok jellege nem képezi részét az annak értékelésére szolgáló elemeknek, hogy a 96/9 irányelv 7. cikke értelmében kimásolás történt-e.

- 2) A 96/9 irányelv 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alkotóelemek valamely, különálló alcsoportokból álló átfogó halmaz esetében az ezen alcsoportok valamelyikéből állítólagosan kimásolt és/vagy újrahasznosításra került elemek terjedelmét az említett cikk értelmében vett adatbázis tartalmának mennyiségi szempontból jelentős részének kimásolása és/vagy újrahasznosítása megtörténtenek megítélésénél ezen alcsoport teljes tartalmának terjedelmével kell összevetni, amennyiben ez utóbbi önmagában olyan adatbázist képez, amely megfelel a sui generis jog által biztosított védelemhez szükséges feltételeknek. Ellenkező esetben,

amennyiben az említett halmaz védett adatbázist képez, akkor az e halmaz különböző alcsoportjaiból állítólagosan kimásolt és/vagy újrahasznosított elemek terjedelmét e halmaz teljes tartalmának terjedelmével kell összevetni.

Az a körülmény, hogy a sui generis jog által védett valamely adatbázisból állítólagosan kimásolt és/vagy újrahasznosításra került elemeket annak előállítója a nyilvánosság számára nem hozzáférhető forrásokból szerezte meg – attól függően, hogy a szóban forgó elemek e forrásokból történő begyűjtéséhez az előállító által biztosított emberi, technikai és/vagy anyagi eszközök mennyire voltak jelentősek –, hatással lehet az érintett adatbázis tartalmának a 96/9 irányelv 7. cikke értelmében vett minőségi szempontból jelentős részének való minősítésére.

A valamely adatbázisban szereplő elemek egy részének hivatalos jellege és nyilvánosság számára való hozzáférhetősége nem menti fel a nemzeti bíróságot – az említett tartalom jelentős részét érintő kimásolás és/vagy újrahasznosítás megtörténtenek megítélése szempontjából – annak megvizsgálása alól, hogy az említett adatbázisból állítólagosan kimásolt és/vagy újrahasznosított elemek mennyiségi szempontból jelentős részét képezik-e ezen adatbázisnak, vagy hogy adott esetben minőségi szempontból ilyen jelentős részt képeznek-e amiatt, hogy a megszerzés, az ellenőrzés vagy az előállítás tekintetében jelentős emberi, technikai vagy anyagi ráfordítást képviselnek.

(¹) HL C 51., 2008.2.23.

A Bíróság (harmadik tanács) 2009. március 5-i ítélete – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság

(C-556/07. sz. ügy) (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Közös halászati politika – 894/97/EK rendelet – Eresztőhálók – Fogalom – „Thonaille” elnevezésű halászhalók – Bizonyos fajok halászatának tilalma – 2847/93/EGK rendelet és 2371/2002/EK rendelet – Az e tilalom betartásának biztosítása érdekében alkalmazott hatékony ellenőrzési rendszer hiánya)

(2009/C 102/11)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: M. Nolin, M. van Heezik és T. van Rijn meghatalmazottak)